

De Hans Ubbink-man

AMAURY MILLER / HH

Tijdens de Modefabriek in Amsterdam toont een model een pak van Hans Ubbink, 2006

In Hilversum en omstreken wil iedereen een pak van Hans Ubbink. Zes mannen over gebloemde voering, roze lijntjes en wonderlijke stoffen. 'Zijn overhemden maken van mij een Romeinse god.'
door Marieke Sibarani

In praatprogramma's op de tv is er bijna elke avond wel een creatie van zijn hand te zien. Want in Hilversum lopen ze met hem weg. Mannelijke televisiepersoonlijkheden spelen elkaar zijn mobiele telefoonnummer door. Presentator Beau van Erven Dorens smeekte hem negen maanden lang of hij alseblieft iets van hem mocht dragen. En sportjournalist Hugo Borst leent weleens stiekem een bloesje uit de garderobe van Matthijs van Nieuwkerk als hij diens tafelheer mag zijn in *De wereld draait door*.

Maar modeontwerper Hans Ubbink (45) sponsort alleen mannen die hij bij de stijl en het jongensachtige karakter van zijn ontwerpen vindt passen. En er moet een persoonlijke klik zijn. Zo niet, dan gaat de deal niet door.

Na zes jaar bij mannenlabel Van Gils te hebben rondgekeken en zeven jaar zijn eigen merk te hebben gevoerd, weet Ubbink inmiddels heel goed hoe hij zijn ontwerpen in de markt moet zetten. Het is het verfijnde, subtiele detail dat hem boven de grijze massa uittilt. Een dichtregul in de voering van een jasje, het ontbreken van een borstzak, de met de hand aangebrachte diamantjes op de rug van een colbert. **Zijn speelse ontwerpen passen perfect bij de door hem uitverkoren BN'ers. Als of ze voor elkaar zijn gemaakt.** Nonchalant en brutaal, als in een opzichtige flirt met de voorbijje jeugd.

Het verbond tussen Ubbink en zijn jongensmannen lijkt zijn vruchten af te werpen. Ook in het straatbeeld verruult de Nederlandse man zijn oude gedegen pak vaker voor een uitdagender exemplaar van Ubbink. Diens populariteit zit 'm wellicht ook in zijn geaardheid: als een van de weinige Nederlandse modeontwerpers is Hans Ubbink getrouwd. Met een vrouw.

MARTIN BRIL (COLUMNIST)

"Ik hou van pakken. En van jasjes. Colberts. Als ik voor mijn werk op pad ben, draag ik een pak; thuis op kantoor draag ik een jeans met een jasje erop. Ik heb een paar klassieke

pakken die ik mijn leven lang kan dragen en vind het heerlijk eens per jaar een donkerblauw pak bij Pauw te kopen. Voor de ontdekking van Ubbink droeg ik veel Paul Smith, maar Hans is leuker, hij is speelser en ik mag hem graag.

"Wat ik wel vervelend vind aan zijn pakken, is het ontbreken van een borstzakje. Dat vind ik bijzonder irritant omdat ik mijn leesbril nergens kwijt kan. Als ik erover begin, zegt Hans dat een borstzakje

ergens voor nodig is. Nu moet ik mijn bril
n mijn haar doen of in mijn binnenzak.
Echt heel onhandig.

"Zijn pakken staan mij erg goed, de
broeken worden vrij laag gedragen waar-
door mijn kont er goed in uitkomt, de pij-
pen zijn strak in plaats van wijd of flodde-
rig, de snit is erg mooi en hij gebruikt altijd
wonderlijke stoffen. **Het is jongensachtig,
frivool, opvallend, maar niet wuft of nich-
terig. Stoer.**

"Tijdens het Nationaal Dictee had ik
een Ubbink-pak aan, maar dat paste niet
zo goed omdat ik dikker ben geworden.
Hans maakt getailleerde overhemden en
jasjes, dus het zit allemaal niet meer zo lek-
ter. Van hem moet ik afvallen, maar ik haal
de couponaden uit de overhemden zodat
ik ze nog net aan kan.

"Ik houd erg van de frivoliteit van zijn
voeringen, een mooie gebloemde voering
of een roze lijntje met een tekst erop, vaak
een dichtregel.

"Hans is iemand die de wereld gezell-
ig wil maken. Kijk maar naar de vesten uit
zijn laatste herfst/wintercollectie. Ik houd
niet van vesten; ze lubberen altijd uit en
je kunt er niets in stoppen omdat ze geen
binnenzakken hebben. Een vest vind ik
onpraktisch.

"Afgelopen zomer heb ik alleen maar
een Ubbink gelopen. Ik droeg vaak dezelfde
jeans, een overhemd met leuke bloemen
en een lichtblauw jasje waaraan ik totaal
verslingerd ben geraakt. Ik voel me er aan-
trekkelijk in, maar ook een beetje noncha-
nt. Ubbink is geen powerdressing; daar
heb ik zo'n donkerblauw Italiaans pak
voor nodig."

MART CHABOT (SCHRIJVER, DICHTER, THEATERMAKER)

er was. Ik ben altijd rock-'n-roll geweest,
droeg zwarte jeans en een zwart jasje. Tot
aan de theatershow begon samen met

Ronald Giphart en Martin Bril. Die heb-
ben mij tijdens een gezellig etentje gezegd
dat ik er niet uitzag; ze wilden wel met mij
het podium op, maar niet in de achterlijke
kleden die ik droeg. Licht verontwaardigd
kwam ik thuis en deed ik mijn verhaal aan
mijn vrouw, maar zij bleek het er roerend
mee eens te zijn.

"Bril maakte een afspraak met Hans en
ik vond het meteen een ontzettend aardige
vent. Ik moest eerlijk bekennen dat ik er
mooie pakken tussen zag hangen. Zwarte
pakken met bloemen van binnen, dat vond
ik eigenlijk wel een beetje rock-'n-roll. Op

**'Door zijn kleding
ben ik mij bewust
geworden van de
saaïheid van de
Nederlandse man.'**

het moment dat ik een pak van hem pas-
te, voltrok zich een wonder. Ik voelde me
groeien, voelde mij er te gek in, ik kreeg
een senang gevoel, ik kreeg de neiging om
weer rechtop te lopen. Voor de camera
speel ik een rol, maar in het dagelijks leven
wil ik mij nog weleens als een schim langs
de gevels begeven. Ik ben een twijfelaar en
kan mij soms onzeker voelen, maar door
Ubbink kan ik de wereld aan. Ik voel me
heel erg op mijn gemak in zijn pakken.

"Soms vond ik een pak van hem zo
mooi dat ik het zonde vond om het te dra-
gen. Dan wachtte ik tot zich een gelegen-
heid voordeed. Hans werd daar een keer
erg boos over: waarom liep ik nog steeds
in mijn oude lorren? Sinds die uitval draag
ik het dagelijks. Door zijn kleding ben
ik mij bewust geworden van de saaïheid
van de Nederlandse man. Iedereen ziet er
doorsnee uit, bang om op te vallen.

"Ubbink geeft mij een avontuurlijk ge-
voel. Als ik een Ubbink aanheb, zegt mijn
vrouw: 'Dit is de man op wie ik verliefd
ben geworden, een man die in zichzelf ge-
looft.' Ik heb maar één leven, dus waarom
zou ik erbij lopen als alle anderen?"

REMCO VELDHIJS & RICHARD KEMPER (CABARETIERS)

Veldhuis (boven
op de foto): "Hans
heeft mijn bruids-
pak ontworpen,
waarbij hij zelf
de tweeduizend
diamantjes hand-
matig op de rug
van het witte jasje
heeft gestikt."

Kemper: "Voor onze nieuwe show heb ik
een keer datzelfde jasje gebruikt. Kreeg ik
het terug van de stomerij met welgeteld
nog één diamantje erop."

Veldhuis: "Ik belde Hans om het slech-
te nieuws te vertellen. Zegt-ie: 'Dat geeft
toch niets? Dat jasje heeft zijn werk toch
al gedaan op jouw trouwdag?' Dat is Hans
ten voeten uit."

Kemper: "De eerste keer dat ik hem
belde om een afspraak te maken, nodigde
ik hem uit eerst onze voorstelling te bezoeken,
zodat hij ons op het podium kon zien.
Hij wilde er niets van weten en antwoordde:
'Ik kleed geen producten, ik kleed mensen.
Wat je doet, kan me niet schelen.'"

Veldhuis: "Dat was het begin van onze
vriendschap."

Kemper: "Ik moet nog weleens wennen
aan wat hij ons aanbeveelt. Drie maanden
lang heb ik naar een sjaaltje van hem ge-
staard dat bij mij in de kast lag. Maar er
kondigt zich altijd een moment aan dat ik
voor de bijl ga."

Veldhuis: "Zijn overhemden maken van
mij een of andere Romeinse god; ze heb-
ben zo'n fijne snit dat ik twee maten slan-
ker lijk."

Kemper: "Ik wil het liefst altijd maat
XL van overhemd, maar als ik dan thuis-
kom van een bezoek aan Hans, heeft-ie
toch weer maat L in mijn tas gestopt. **En
hij heeft gelijk, het staat net iets mooier.
Maar ik moet tijdens de voorstelling dan
wel twee uur lang mijn buik inhouden.**"

Veldhuis: "Laatst waren we in Cuyk
voor een optreden, was ik mijn Ubbink-
broek vergeten. Stond ik daar in een spij-
kerbroek op te treden; dat voelde zo raar,
net alsof ik aan het repeteren was. Eigen-
lijk voelde het een beetje als vreemdgaan."

Kemper: "Een Ubbink-pak slaat trou-
wens goed aan bij de vrouwen. Na de voor-
stelling lopen ze gewoon op ons af om te

'Ik vind het knap dat hij alles zelf maakt, en niet de boel naar Hongkong stuurt.'

► vragen waar ze dat mooie overhemd van ons kunnen kopen. Voor hun man dus."

Veldhuis: "Zo'n man zat natuurlijk naast haar in de zaal te denken: 'Kijk, hij is ook dik, maar dat vetrandje blijft toch maar mooi verborgen.'"

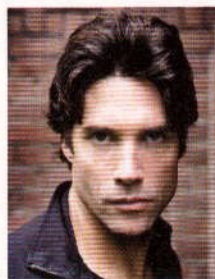
Kemper: "Dat komt door die fijne snit."

Veldhuis: "Ik voel me per definitie aantrekkelijker in een Ubbink-pak, veel meer dan ik in werkelijkheid ben."

Kemper: "Het is zijn snit die mij twee maten lichter maakt."

Veldhuis: "Als hij ooit zou ophouden, hebben we werkelijk een probleem."

DANIËL BOISSEVAIN (ACTEUR)

"Hans heb ik ontmoet tijdens de nominatie van *Esquire's* 'Best geklede man', waar hij in de jury zat. We raakten aan de praat en het klikte meteen. Een paar dagen na mijn ver-

kiezing tot 'Best geklede man' heb ik hem gevraagd mij te kleden voor de première van de film over Herman Brood.

"Ubbink is niet standaard; de manchet van het donkerbruine overhemd dat ik tijdens de première droeg, liet een bloemmotief zien als ik het omvouwde. Dat vond ik erg mooi gemaakt. Hij maakte van mij een dandy, een jonge Sinatra met een rock-'n-rolluitstraling.

"Zijn overhemden zitten strak om het lijf, maar net niet te nauw. Zijn broeken maken mij langer en ik heb geen riem nodig; de vorm valt als vanzelf lekker. In zijn kleding voel ik me nooit overdressed, wat ik prettig vind. Eigenlijk maakt het me niet zoveel uit wat ik draag, of er een label aanhangt van een bepaald merk. Vaak grijp ik in mijn kledingkast wat er voor me hangt. Het is iets anders als er een speciale gelegenheid is, zoals een feestje of een pre-

mière. In mijn dagelijks bestaan draag ik geen pakken; als ik een pak aantrek, dan is er echt wel iets aan de hand.

"Hans en ik hebben sinds onze eerste ontmoeting een vriendschap opgebouwd; we gaan dan eten en voeren gesprekken die zelden over kleding gaan. Eigenlijk praten we over van alles en nog wat, maar toch vooral over het leven."

MICHEL BORSTLAP (JAZZPIANIST)

"Mijn allereerste Ubbink-pak ontdekte ik op een mooie zaterdagmiddag op de Prinsengracht in Amsterdam. Ik reed langs de etalage van een kleine herenmodewinkel

en zag een stoer lichtblauw katoenen pak. Ik was direct verkocht, door de mouwen waar geen manchetknopen aan zaten. Prachtig vond ik het. Eenmaal thuis trok ik het aan en ik voelde mij er helemaal te gek in. Sindsdien draag ik Ubbink dagelijks; vooral tijdens mijn optredens, maar ook op feestjes en andere speciale gelegenheden verschijn ik in een Ubbink. In mijn kast hangen zo'n vijftien pakken, en een aantal overhemden.

"Hans is de enige modeontwerper die ontzettend leuk is; ik kan vreselijk met hem lachen. **Als we elkaar weer eens tegenkomen op een feestje, zeggen we: 'Gelukkig dat jij er bent, wordt het toch nog een leuk feestje.'**

"Ik vind het knap van Hans dat hij alles zelf maakt en niet, zoals bij veel andere modemerken gebeurt, de boel naar Hongkong stuurt om het gelabeld en al terugbezorgd te krijgen. Zijn enorme werkdrijf herken ik in mezelf.

"In een pak van Hans voel ik mij altijd goed; ik ben lang en dat komt het pak ten goede. Wat ik ook fijn vind, is dat die pakken tegen een stootje kunnen. Voor optredens reis ik veel naar het buitenland, maar ik hoef nooit een pak te strijken.

"Hans is een aanwinst in de modewereld, de Nederlandse mannenmode riekt naar truttigheid, maar daar heb ik Hans nog nooit op kunnen betrappen." |

HANS UBBINK-MANNEN:

Daniël Boissevain
Michiel Borstlap
Martin Bril
Bart Chabot
Beau van Erven Dorens
Ronald Giphart
Matthijs van Nieuwkerk
Jeroen Pauw
Thijs Römer
Veldhuis & Kemper
Dinand Woesthoff